

BINEVESTITORUL

„Ce frumoase sînt pe munții picioarele celui-ce aduce VESTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea”. (Isaia 52, 7)

„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți VESTEȘTEA BUNA (Evanghelia) la orice făptură”. [Mar. 16, 15].
„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc!” (Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului”. (Rom. 1,16).

Anul 6.

No. 5—6.

Chișinău.

„Caut pe frații mei”.

(Geneza 37,16).

Toți copiii Domnului știu, că poporul evreu este imprăștiat pe toată fața pămîntului pentru păcatele și fărădelegile săvârșite. Dar Dumnezeu n'a părăsit detot poporul său, și va veni timpul când tot Izraelul va fi mîntuit (Rom. 11,26), cand tot Izrael se va intoarce către Acela, pe care l-a străpuns (Zaharia 12,10). Dumnezeu însă mîntuiește și acuma unele suflete din poporul Izrael „unul dintr'o cetate, pe doi dintr'o familie” [Ierem. 3,14]. Acești evrei întorși la Domnul deasemenea sunt imprăștiati în toată lumea, acolo unde se răspîndește Evanghelia. Ei fac parte din diferite biserici evanghelice. Din aceasta pricină acești evrei credincioși nu sunt observați de poporul evreu,

și mulți evrei nu admit că un evreu poate crede sincer în Isus Hristos. Deaceia toți evreii credincioși s'au hotărât să se organizeze într'o Uniune Mondială. Scopul acestei uniuni a evreilor-creștini este următor: întărirea „oaselor inviate”, stărnirea și credincioșia urmașilor lui Hristos; deasemenea mărturisirea poporului Izrael, că adevăratul evreu este acela, care crede în Mîntuitorul Isus Hristos și astfel se va coopera la trezirea și învierea celorlalte „oase uscate”. (Ezech. 37).

Având același scop „caut pe frații mei” și aci, la noi în Romania. Rog din toată inima pe toți copiii Domnului a ne ajuta. Dacă cunoașteți locul unde se află unul sau doi

evrei sinceri căutați să stăruiti a le mătrurisi și a le da adresa mea prin care ei vor putea avea cu noi legături frățești.

La conducerea uniunii noastre mondiale se află cunoscutul și meritatul barbat din Anglia Sir. L. Levinzon, care arată o activitate energetică în organizarea evreilor credincioși în uniune mondială. Uniunea noastră a avut câteva conferințe în centrele europene, și Dumnezeu a binecuvântat din abundență pe toți evrei și toți amicii creștini de alte naționalități. Sperăm și credem că Dumnezeu va binecuvânta și mai departe, ca „oile răătăcite ale casei lui

Izrael“ (Mat. 10), să poată afla pe Păstorul lor cel bun, care și-a dat viața pentru mântuirea lor.

Ceice doresc a primi literatură pentru evrei și alte informațiuni despre misiunea printre evrei, sunt rugați a se adresa după adresa mea jos arată.

Trimit salutul creștinesc la toți credincioșii în Domnul nostru Isus Hristos.

Fratele vostru în Hristos

L. Averbuch.

Memburu Comit. Uniunii Mondiale
a Evreilor-Creștini

Str. Vlad. Herza 10, Chișinău.

Pocăința unui Evreu.

Iubiți cetitori.

Prin aceste puține rânduri, doresc a-vă istorisi cum Dumnezeu m'a făcut o creatura nouă prin Messia-Hristos Mântuitorul nostru.

Dar mai întâi, trebuie să vă istorisesc ceva din trecutul vieții mele înainte de pocăința mea.

M'am născut în anul 1902, în orașelul H. din Basarabia într'o casa evreiască. Părinții mei oameni de stare mijlocie, religioși în felul lor și au vrut să crească și pe copiii lor în acelaș spirit de evlavie. De mic copil am învățat într'un cheder (școală evreiască) și în chipul acesta am fost învățat în religia evreiască.

Anii mei de copilărie au trecut repede. Am devenit un tânăr religios crezând în ceea ce am fost învățat cu o credință sinceră, copilărească. Dar n'a durat mult și a trebuit să intru în vârtejură aceștei vieți, și credința mea copilărească repede s'a spulberat. Am vazut în jurul meu atâtea contradicții și neadevăruri în așa zisă religia evreiască. Cei religioși pe dinafară sunt cu inimi rele și caractere stri-

cate. Toate aceste m'au făcut să neg tot ce-i religios. Totuși dorind a-mi clarifica aceste contradicții, am mers într'o altă direcție. Către diferite învățături umanitare fără Dumnezeu, cari învață despre frățietate și iubire. Am crezut că, poate, acesta e drumul pe care trebuie să calc și drumul adevărat pentru toți oameni. Dar cu durere în curând a trebuit să constat că învățăturile cele mai înalte, nu ridică pe omul cu inima rea din starea lui decăzută.

Starea această m'a adus într'o criză sufletească. Inima mea tânără căuta un adăpost, un drum pentru viață.

Tocmai în momentul acela, Dumnezeu a întins mâna Sa ca să mă salveze. Am auzit că există oameni credincioși în Dumnezeu și în Biblie. M'am interesat să aud ce-i cu acești oameni. M'am mirat de toate ce am auzit și mai ales de acea că Isus Hristos este Messia poporului Evreu. M'am hotărât în sâne să cercetez până când mă voi convinge dacă

într'adevăr Isus Hristos este Mesia poporului evreu.

Am început să studiez sf. Scriptura, legea, profeți și psalmii cu rugăciune ca să înțeleg minunile lui Dumnezeu și Dumnezeu mi-a descoperit pe Messia, ca Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. Dar aceasta nu-e totul; Domnul a început să lucreze asupra inimei mele. Eu m'am văzut om pierdut, păcătos, care trebuie să fie mântuit din starea aceasta. Și știam cine mă poate mântui.

S'a început o luptă în lăuntrul meu. Să cred în Isus Hristos? să cred în Acela pe care toată națiunea noastră nu-l recunoaște? Să fiu mântuit de păcate sau să merg mai departe spre pierzare? Mântuirea și pierzarea stăteau înaintea mea, și trebuia să aleg una sau alta. Lupta aceasta lăuntrică

a durat câteva săptămâni, și în sfârșit iubirea cea mare care Tatăl a arătat-o în Isus Hristos, care a murit pe cruce pentru păcatul meu, m'a atras. Eu m'am hotărât și am crezut în Domnul meu și Mântuitorul meu. Și ce minune a făcut El cu mine!— El mi-a dăruit iertarea păcatelor, m'a înfiat și m'a făcut un om nou, mi-a dat speranța vieții vecinice.

Iubiți cititori, cine a avut această experiență minunată în viața sa, nu uitați că sunt încă mulți din poporul evreu și din alte națiuni cari rățăcesc în voia lor. Să-le mărturisim deci despre Mântuitorul nostru care poate să-i salveze din păcate.

Iar cei ce încă n'afi avut această experiență Dumnezeu să-vă ajute ca s'o aveți și să fiți oameni mântuiți.

Trachtman Isaac.

Viața în sala „Bethel” din Chișinău.

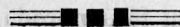
În timpul sărbătorilor evrești, noi am avut adunări speciale cu scopul de a mărturisi evreilor despre Hristos. Tineretul nostru împreună cu copiii școlii noastre de misiune, au executat un program variat și interesant. Publicul era foarte mișcat de cele auzite. A fost interesant cum copiii (majoritatea lor sunt copii de stradă) declamau poezii, spuneau verseturi din Evanghelie. Cu o deosebită înflăcărare copilărească ei au executat câteva cântări acompaniate de orchestra de mandolini și ghitări. Publicul a rămas foarte mulțumit de cântarea în care se spune, cum să ne folosim de mainele noastre, de picioarele și de ochii noștri.... În timpul executării cântării copiii faceau diferite mișcări, arătând când la mâini, când la gură, la ochi,—și acesata făcea cântarea și mai interesantă.

La serbarea tineretului au luat parte și tinerii credincioși ne-evrei

insă doritori de a ajuta în misiunea noastră pentru răspândirea Evangheliei printre evrei. E foarte frumos să privești cum tineretul adunat din diferite naționalități în jurul Mântuitorului nostru Isus Hristos, tinde spre înfăptuirea învățăturilor Evangheliei în viața practică. La încheierea serbării, întregul tineret a executat o frumoasă cântare nouă (tradusă din englezește care va fi tipărită în numărul viitor).

Serbarea misiunii din 12 Mai de asemenea a fost frumoasă și binecântată de Dumnezeu. Predicile, cântările corului și muzica executată de un grup de muzicanți au lăsat în ascultători impresie bună și plăcută.

Dumnezeu să se îngrijească de sufletele trezite, însă cari nu sunt încă renăscute. Credem că El va face și aceasta.

B I B L I A.

Traducerea și răspândirea ei.

(Continuare).

Popoarele germane au avut deja din vechime biblia tradusă. Inșă au venit timpuri grele. Dușmanii bibliei au încercat s'o nimicească, dar n'au reușit. In timpul reformații Luther printr'o munca sfântă și grandioasă a realizat traducerea bibliei in limba germană. In același timp Guttenberg a inventat tiparul. Despe invenția aceasta Luther s'a exprimat astfel: „Dumnezeu, înainte de a cerceta poporul german, a descoperit marea artă a tiparului“.

In anul 1534 biblia a fost tradusă. Având in vedere că biblia va fi cetită de popor, Luther a învățat limba cu mare stăruință și ingrijire, știind că cetitorii bibliei vor fi: „mama din

casă, copilul din stradă, barbatul din piață“. In Luther trăia spiritul bibliei și deaceea el a fost in stare s'o traducă. Unul din dușmanii lui Luther mărturisește despre el astfel: „E lucru ciudat cum tipografia noastră stăruesc a răspândi Evangelia tradusă de Luther. Cizmarii, babile, poporul de jos, care abia cunosc literile, toți citesc biblia fără să se sature, parcă numai in ea se află adevărul. Ei purtau Evanghelia in sân și învățau texturi pe dinafară. In câteva luni au învățat-o așa de bine ca intrau in discuții nu numai cu poporul de jos, ci aveau curajul, sau cum s'a exprimat el, „obraznicia de a disputa cu teologii mari“.

(Va urma).

„Naufragiu credinței“.

Cugetări asupra textelor din Sf. Scriptură:

„De trei ori am suferit naufragiu, o noapte și o zi am fost in adâncul mării“ (12 Cor. 11,25).

„... Păzind credința și buna conștiință, care unii lepădând-o au suferit naufragiu in privirea credinței“ (Tim. 1,19).

Corabia se scufunda. Oamenii erau într'o groază de moarte. Mamele își stringeau copii la piept, gata de jertfi viața in luptă cu mareă; cu ochii de nebuni se uitau la valurile mării peste bordul corăbiei. Unii din călători se rugau, alții alergau de la un bord la altul, alții plâneau. Inț'un colț al corăbiei stătea un om adâncit in gânduri. Despe ce se cugeta el? Privirea lui era liniștită, buzele strân se și fruntea încrețită; el era liniștit fără paradă, fără sfor-

țare și foarte natural... Acest barbat era apostolul Pavel. El se gândea la pricina, care a produs aceasta zăpăceală, pricina naufragiului și totodată probabil se cugeta la mulți cum erau Imeneu și Alexandru cari deja s'au scufundat pierzând credința. Care este cauza, că aceasta corabie puternică, ieșind din port sănătoasă și trecând deja o distanță destul de mare, acuma se înecă? Dece Imeneu, Alexandru și alți încep viața creștinească bine, cu credință vie, acuma se înecă? El stătea adâncit in cugetări și probabil se ruga.

De trei ori s'a sfărâmat corabia cu apostolul Pavel. Mai târziu el scrie lui Timotei epistoala.... am tratat, am încurajat, am învățat,... inșă

un moment mâna apostolului se oprește; el vrea în câteva cuvinte să exprime tot despre pierderea credinței și în mod figurativ să reprezinte consecințele ei. Incepu să-și aducă aminte din cele petrecute și atunci el scrie mai departe: „Să păstrezi credința și buna conștiința, care unii le pădând-o au suferit naufragiu credinței“ (1 Tim. 1,19).

O cât de mult a spus apostolul Pavel cu acestea câteva cuvinte: Imeneu și Alexandru s'au înecat, la suprafață nu-i mai vezi, ei sunt la fund. În zadar îi veți căuta în cor, în adunările de rugăciuni-ei nu sunt aci. Ce cuvinte triste: „ei au plecat de aci“. Unde e fratele Ioan? unde e sora Maria? Raspunsul: ei au plecat de aci! Dece? Cum? Raspunsul: ei au suferit naufragiu credinței. Dar dece ei s'au înecat?

Aci venim la întrebarea: dece se ineca corabia? Unde e pricina naufragiului? Dece apostolul Pavel a scris acestea cuvinte „naufragiu credinței“? Vom încerca să pătrundem puțin în cugetarea apostolului Pavel.

Corabia. Destinarea ei. Ea servește la transportarea mărfurilor (ade-

seaori foarte prețioase) dintr'un loc în altul, dintr'un port în altul. Intre maluri-distanță mare de apă: mare sau ocean. O despărțitură subțire, pereții vasului separă marfa prețioasă de ocean. Atâta timp cât corabia se găsește pe drum, marfa este continuu amenințată; însă ea se păstrează la fundul corăbiei, alunecând pe deasupra abisului. Va veni momentul, când corabia va ajunge la mal, vor scoate marfa pe uscat și vor preda-o după destinație. Prin urmare corabia este destinată a transporta mărfuri păstrându-le de orice stricăciune. Care este cauza naufragiului? În tot timpul mersului marfa trebuie să fie complet despărțită de apă mării. Nici cea mai mică picătură de apă să nu pătrundă din afară, din ocean în interiorul corăbiei, în inima ei. Corabia plutește înconjurată de ocean, însă în lăuntru său, în inima sa, vasul ține locul izolat de apele exterioare. Ce se întâmplă când oceanul își găsește o gaură, fie ea cât de mică, prin care poate pătrunde în inima corăbiei? Atunci, vai, nenorocirea vine sigur și corabia se scufundă.

(Va urma).

Călătoria în America.

(L. I. AVERBUCH).

(Continuare).

Secta pentacostalilor.

Exista multe secte și curente religioase, cum sunt de exemplu, modernistii și alții în felul lor, pe cari îi poți recunoaște numai decăt, că sunt fii diavolului, fiindcă ei nu recunosc jertfa lui Hristos, și nu cred în toată Biblia. Dinpotrivă pentacostalii posedă semne exterioare bune sub cari se ascunde diavolul în toată puterea lui. De data aceasta dia-

volul nu vine ca „un leu care răcnește“, ci ca „un miel,“ și se prefăce într'un inger de lumină, luând înfățișarea apostolilor lui Hristos (2 Cor. 11,13). Ei țin că sunt slujitorii adevărați a lui Hristos fiindcă posedă puterea aceea a apostolilor și primilor creștini de a face minuni.

Credincioșii cari încep să-și arate indulgența sa față de pentacostali și văd în ei un fel de creștini, cu aceasta deja se spurcă. Influența

puterei intunerecului cuprinde incetul cu incetul pe astfel de credincioși și ei cad în ghiarele diavolului. Cunosco pe unii credincioși cari au convingerea că pentacostalii se rătăcesc, însă afirmă totuș că printre ei sunt copii adevași a lui Dumnezeu. Afirmățiunea aceasta ne arată că astfel de persoane încep să cadă sub influența duhurilor diavolești și fundamentul curat a Evangheliei începe să se clatine sub picioarele lor și amagiți de duhurile false, încep să vadă toate lucrurile într'o lumină falsă. Incetul cu incetul ei ajung până acolo, ca minciuna o cred ca adevăr, și căzând sub influența duhului minciunei ei singur se înșală, mint înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu.

În cele ce urmează voi aduce fapte cunoscute de mine și de soția mea, și pot dovedi aceasta cu martori, căci personal doresc, ca misionar al Evangheliei, să spun tot ce este adevărat, ce este vrednic de cinste, ce este drept și curat. (Fil. 4,8).

Trăind în America în casa mamei soției mele (ea a trecut la secta pentacostalilor) la început noi nu puteam observa nimic. În fie care zi împreună cu mama și fiica ei (sora soției mele) aveam rugăciuni comune. Aproape în fie care dată după rugăciune pe fețele lor se putea observa un fel de nemulțumire, nedumerire, parcă li era rușine de noi. Mama nu ne invita la adunarea lor, însă adeseori ne istorisea că la ei în adunare e așa de bine. Într'o duminică dimineața eu și soția mea ne-am hotărât să vizităm adunarea lor (pentacostalilor). Acolo ne-au întâmpinat foarte bine și cu mare amabilitate. Unii din ei ne cunoșteau din spusele mamei și cu unii aveam cunoștințe personale. Predica și cântările în limba germană (Comunitate germană) se țineau în felul cum se țin și la

noi. Predicatorul a propus credincioșilor să istorisească fie care din propriile lor experiențe. Pentru noi era foarte ciudat și curios, când unul a istorisit cum în timpul boalei copilului său „Dumnezeu l-a îndemnat“ ca în locul rugăciunii sau cântării să tragă o fluerătură, și cu aceasta el slăvește pe Dumnezeu. În general la ei se poate auzi fel de fel de țipete, strigăte: „Aliluia“ sau „Slava lui Dumnezeu“ și altele. După aceasta conducătorul adunării a chemat la rugăciune, și a numit trei fraji să se roage. Când au aplecat genunchii pentru rugăciune s'a stărnit un vuet și zgomot așa de mare, încât cele trei persoane conducătoare trebuia să țipe ca niște turbați ca să fie auziți de toți.

Eu și soția mea eram obișnuți cu rugăciunea comună. În unele comunități Baptiste se obișnuiește rugăciuni comune, însă așa ceva n'am văzut până atunci: unii strigau, alții cântau, unii loveau în scaune, alții loveau scaunile de podea, unii loveau cu pumnii în pereți, alții tremurau, parcă erau prinși de friguri și multe altele. Aceasta a continuat 25—35 minute și incetul cu incetul s'au liniștit. Sculându-se în picioare au cântat o cântare și s'au rugat după ce adunarea a luat sfârșit..

Soția mea din prima dată a condamnat dezordinea, eu însă m'am obișnuit să fac concluzii, încercând a aplica cuvintele ap. Pavel: „Fie de ochii lumii, fie din toată inima, dacă Hristos este propovăduit. eu mă bucur de lucrul aceasta și mă voi bucura“. (Fil. 1,18).

Cunoscuții noștri ne-au spus că în adunarea germană zgomotul nu e așa de mare ca în cele americane și în altele, fiindcă nemții sunt mai moderați și mai tacticoși. Într'o zi frații noștri ne-au condus în adunarea pentacostalilor americani. Ceace am

văzut acolo, voi descrie în numărul viitor.

Ca încheiere pot spune, că ap. Pavel a spus probabil cuvintele amintite mai sus în cazuri când „Hristos este propovăduit“. Inșă în mijlocul acestor oameni cari mereu strigă despre Hristos, jertfa lui, sângele Lui,

nicidecum nu se proslăvește Hristos, ci dinpotrivă se ia în bătaie de joc numele Lui. Ei se poartă ca vrajmași ai crucii lui Hristos (Fil. 3,18).

Să ne păzească Dumnezeu de astfel de rătăcirii.

(Va urma).

Ce părere ai despre Hristos?

(Sfârșitul).

„Nu este sub cer nici un alt nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.

(Fapt. Apost. 4,12).

Mai sunt și alți martori: **Saul din Tars**, care sufla amenințarea și uciderea împotriva ucenicilor Domnului, a plecat în Damasc să persecute pe acei cari umblă pe calea credinței și să-i aducă legați la Ierusalim. Pe drum iusă l-a oprit un glas, care l-a zis: „Saule, Saule, pentru ce mă prigonești?“ „Cine ești Tu, Doamne?“ a răspuns el.—„Eu sunt Isus, pe care-L prigonești“. Ce înrăurire a avut aceasta întâlnire asupra lui Pavel! Mai târziu el mărturisește astfel: „Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos“.

Să mergem mai departe trecând de pe acest pământ în altă lume și să întrebăm pe **ingeri**, ce părere au ei despre Hristos. Ascultăți răspunsul lor: glasurile lor cerești răsună pe câmpiile Betleemului aducând „vestea cea bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul, căci astăzi în cetatea lui David, vi s'a născut un mântuitor care este Hristos, Domnul“.

Înainte Tronului lui Dumnezeu stă mulțimea aceea de **răscumpărați** care - L privesc față în față. Dacă am putea să auzim cântările de laudă

din cer, noi am putea să auzim cum se slăvește acolo numele lui Hristos. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că apostolul Ioan când „era în Duh“ a auzit glasul multor; numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost jungheat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda“! Da, Lui i-se cuvine aceasta laudă.

Este încă un **Martor** de o valoare superioară. Când Hristos a ieșit din apele Iordanului și altă dată când era pe muntele Tabor s'a auzit din ceruri un glas care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Imi gășesc plăcerea, de El să ascultați“. Și până ziua de astăzi vocea aceasta nu încetează de a striga: „De El să ascultați“. Oare să nu ascultăm de glasul acesta, Martorul acesta mare, de Insuși Dumnezeu?

Ceitorule! Vine și rândul tău. Ce gândești tu despre Hristos? Ascultă, ce zice El: „Veniți la Mine, toți, cei trudiți și împovărați, și eu vă voi da odihnă“. Cine se simte trudit și împovărat alergați la Hristos.

Tradus din rusește de **M. Tarlev**.

Tuturor Bisericilor lui Hristos.

Pace vouă !

În *comunitatea Evreilor-Creștini Noului Testamen* din or. Chișinău va fi ordinară a doi frați pentru lucrul Domnului, în via Lui după pilda primilor biserici lui Hristos. Noi rugăm pe toți copiii Domnului din țară și din străinătate să-se roage stăruitor pentru bogata revarsare a binecuvântării lui Dumnezeu asupra acestor slujitori și asupra bisericii noastre.

Ne vom bucura foarte mult, dacă ne va vizita cineva, personal luând parte la serbarea aceasta solemnă, și astfel ne vom bucura împreună,

slăvind pe Domnul nostru Isus Hristos.

Cu ajutorul lui Dumnezeu ordinară va avea loc în ziua de 9 Iunie Duminică dimineața la ora 10 în sala „Bethel“ a Misiunii „Mildmay“, str. Vl. Herza 10.

Rugăm pe toți oaspeții să se orienteze după adresa aratăată.

În numele Comunității noastre salutăm pe toți frații și surori în Domnul.

Frații comitetului al Comunității Evreilor-Creștini Noului Testament.

Cereți și comandați următoarele cărți interesante și folositoare pentru răspândirea lor printre evrei :

1. Menirea poporului Izraelit
10 ex. 20 lei.
2. Cine e Evreu? — 10 ex. 20 lei.
3. Mesia în testamentul vechi
și nou 5 ex. 25 lei.
4. Cine a fost Isus Christos?
Problema rezolvată. 10 ex. 20 lei.

Predici Biblice al Misiunii „Mildmay“ printre evrei

au loc în sala „**BETHEL**“

str. Vl. Herza 10 Chișinău.

În zilele următoare:

- Sâmbătă la ora 5 după amiaza
pentru copii și părinți
„ la ora 8 seara pentru adulți.
Duminică la ora 10 dimineața
pentru credincioși
„ la ora 8 seara pentru toți.

A apărut în limba rusa o carte foarte interesantă cu titlul următor: „Evrei și Hristos“ sau „Pentru evrei nu cred în Hristos“.

Adresa redacției :

Comunitatea Evreilor-Creștini

Sala „Bethel“ str. Vlad. Herza

No. 10

Chișinău—Basarabia.

Abonamentul anual — — 12 lei;
cu partea rusească — — 24 lei;
cu partea evreiască

și rusească 36 lei

în provincie cu 6 lei mai scump.
(poșta)

Exp.: Marcu Tarlev, Mildmay
Mission, str. Vlad. Herza No. 10
Chișinău, Basarabia—Roumania.

Redacția și Administr. Misiunea Engleză „Mildmay“ L. Averbuch.